

противника и на цѣлъ свѣтъ, че Българското отечество заслужава по-голѣмо уважение.

Тая заповѣдъ да се прочете и обясни на всички роти, батареи и ескадрони“.

Следъ получаването на горната заповѣдъ, която бѣше прочетена и разтълкувана на войниците отъ полка, не оставаше вече съмнение, че прекъсване на преговоритѣ, които се водѣха въ Лондонъ, можеше да се очаква всѣки день. За по-голѣма бойна готовностъ на бригадата полкътъ отъ Бююкъ Чаушли на 1 януарий се премѣсти на квартири въ Чорлу. Войниците и конетѣ бѣха разположени твърде на тѣсно и при голѣми неудобства.

На бригадата бѣше възложено да укрепи тилни опорни пунктове на участъка Кущемиръ — Кючукъ Чалгъкъ и поправка на пѣтя Гюджюкъ Сейменъ — Кущемиръ — Куртулмушъ — Армаши. Отъ 10 до 14 декемврий полкътъ изпращаше на работа на дадения участъкъ по една дружина, а отъ 14 до 20 — по две дружини. Работата бѣ привършена на 20 декемврий.

На 11 януарий 1913 год. се получи известие, че въ Турция е извършенъ превратъ и властта е заграбена отъ младотурцитѣ, които смѣтаха старото правителство за много отстъпчиво, понеже бѣ се съгласило съ почти всички наши искания. Младотурцитѣ извършиха преврата съ цель да продължатъ войната. Тѣ заявиха, че идатъ на властъ, за да спасятъ честта на Турция. Не оставаше съмнение, че войната ще продължи.

На 15 януарий 1913 год. въ Чорлу полковникъ Семерджиевъ, който командуваше полка отъ 1909 г., сдаде полка на подполковникъ Вапцаровъ. По този случай той издаде последната си заповѣдъ, отъ която се вижда съ какви чувства се раздѣляше човѣкътъ, комуто бѣше повѣренъ животътъ на 5000 души млади български синове. Бойниятъ животъ и бойнитѣ спомени свързватъ хората по-тѣсно отъ всичко друго, защото на война отъ първия день до последния никой не разполага съ себе си. Степенята на другарството, на себеотрицанието и взаимността се измѣрватъ най-добре въ страшнитѣ часове на войната.

Между другото въ заповѣдта се казва следното:

„Сливенци! Помнете, че вие сте великани. Вашитѣ дѣла презъ време на войната сж велики. Вие написахте славни страници въ историята на полка. Вие сте създатели на бойнитѣ му традиции. Действията Ви въ тази война и, докато склопя очи, ще бждатъ въ менъ паметни. И сега като че ли Ви виждамъ съ какъвъ устремъ Вие тичахте да попълните редоветѣ на полка и да се отзовете първи въ него, а това даде възможностъ ние да се явимъ навреме на границата. Ето и сега Ви виждамъ въ Костантиново, готови да преминете границата. Подобни на орли, Вие кацнахте на Герджикъ-тепе и разкъсахте врага. Той бѣгаше, предаваше се и молѣше за пощада! . . . Подъ звуцитѣ на „Шуми Марица“ Вие върхлетѣхте на главната му позиция при митницата и всичко бѣ очистено отъ турски кракъ. Сломенъ, изплашенъ, врагътъ търсѣше спасение въ Одринската крепостъ.